

דבר העורך

צילום: עודד קני

אחת עם פרוץ הסערה: הסגירה הפתאומית, המעבר המסיבי ללמידה מרחוק, הצורך לתת מענה לאלפי סטודנטים תועים, ההשלכות הכלכליות והטכנולוגיות, החששות העצומים למקור הפרנסה; ורגעי החסד הקטנים כשכולם עבדו ביחד למען מטרה גדולה אחת - פחות "נכנסים מתחת לאלונקה" כברירת מחדל, יותר נותנים יד איש לרעהו כדי למשוך את השיירה כולה קדימה.

דוברת האו"פ אפרת ואנוכי עברנו, מחלקה-מחלקה במטה האוניברסיטה כדי לשמוע את הסיפורים - מהנשיאה מימי שפתחה את המשבר בבידוד ונאלצה לקבל את ההחלטה הקשה ביותר בקריירה שלה, דרך המנכ"ל עמית שפיקד על המבצע הכלכלי המורכב ביותר בתולדות האוניברסיטה, ועד לדיקנים, ראשי המחלקות ו"המפקדים בשטח" שנאלצו להגיב במהירות למצב החדש ולייצר פתרונות ברגע לקשיים שלא הורגלו בהם מעולם.

קול אחד מהדהד חזר על עצמו בכל שיחה ושיחה: המשפחתיות והערבות ההדדית של המוסד הן אלה שעזרו להתגבר כמעט על כל קושי, והתחושה הייתה שיש על מי לסמוך בכל מצב, קשה ומורכב ככל שיהיה...

קריאה מהנה ובעיקר - בריאות!

אבנר הופשטיין, עורך אסכולה

הגיליון הזה הוא הארוך מכל קודמיו - ההפקה הייתה כרוכה בחבלי לידה קשים ביותר, ולא בגלל תקלות. בחודש מרס, כשכמעט היינו מוכנים "לרדת לדפוס", הוקפאו באופן מוחלט חיי השגרה בעולם, בישראל וגם באוניברסיטה הפתוחה. במשך קרוב לחודשיים המשרדים שלנו היו סגורים, וההוראה של רבבות סטודנטים הועברה כולה לאפיקים וירטואליים.

בתחילת מאי, כששבנו לעניינים, היה ברור שהמציאות האקדמית השתנתה. באופן מעשי התבטא שינוי זה בהמשך הלמידה מרחוק בממדים עצומים גם בסמסטר הקיץ. הביטוי הפילוסופי למציאות שהשתנתה הוא שמושגים כמו "רחוק" ו"קרוב" ישתנו לעד. כנראה שגם בחודשים הקרובים "ניפגש" עם אנשים מבלי לצאת מהבית, ו"נצא ללימודים" מבלי לפתוח את הדלת.

מוקדם עדיין להסיק מסקנות מרחיקות לכת, במיוחד משום שבעת כתיבת שורות אלה מתחבטים במשרד הבריאות כיצד לכנות את העלייה המחודשת במספר הנדבקים (האם מדובר ב"גל שני" או ב"המשך הגל הראשון?"), ומילים מאיימות כמו "הגבלות" או "סגר" שבו לשיח מהר מהמצופה. אבל בינתיים אפשר, ואף צריך, לדבר בעיקר על ההווה המתמשך (ה-present progressive) של המגפה והשלכותיה; קודם כול, על האו"פ.

הכתבה הפותחת את הגיליון מתעדת, רגע אחר רגע, את המערבולת שאליה נסחפו כל מחלקות האו"פ בבת